

Ha verset írnék

Ha verset írnék,
piros tintával írnám.
Olyan lenne — kristályváza,
kicsíszolnám — hadd szikrázzon.
Megöntözném — virágozzék,
megölelném — csak szeressen.
Rálehelnék — sose fázzon,
melegítsen, melegítsen,
lelkesítsen.

Ha verset írnék,
zöld tintával írnám.
Olyan lenne — hűs hegyoldal;
fel is ásnám, megkapálnám.
gereblyézném, be is vetném.
Elélnék én piros málnán,
ha csurogna, be szeretném;
a levelét is megenném, —
én megenném.

Ha verset írnék,
én meg nem írnám.
Csak elmesélném,
csak eldúdolnám;
ha verset írnék,
csak elmotyognám,
csak eldünnyögném.

Ha verset írnék,
kótára írnám,
hadd énekeljék.
Azt hiszem, sirnék,
ha verset írnék,
ha költő lennék,
ha énekelnék.
Nem írok verset.

Gál László*TavasZ*

Violából a kalapács,
az üllő meg ibolyából.
A fujtató parazsat szit
a csillogó hóvirágból.
TavasZ van.

Csupakékből a hegytető,
kék erdőből a kalap.
Csőbognak a tollam alól
égszínű, szép, kék szavak.
TavasZ van.

Ablakom alatt a hárs is
rügyfiai sütteti.
Nap nagyapó tüzes arany-
galuskával eteti.
TavasZ van.

A szobámban a polcokon,
poros könyvek, okosok.
Fenébe a tudománnyal!
csak verseket olvasok.
TavasZ van.

Gál László